Година IV. Цариградъ. 5 Маій 1870 Брой 47

МАКЕДОНІЯ ще излизва двашъ въ мѣсецъ, въ Срѣдж и въ Сѣббо — Цѣна прѣдплатена за годинж листа седмь бѣлы меджидіета, единъ-тъ само, кой да е, четыри меджидіи. А за шесть мѣсеца, листа 4 бѣлы меджидіи, а е- 2 ½. както въ Цариградъ тукъ на всякждѣ повѣнъ. — Единъ листъ 10 пары.

Тѣма не освободены отъ пощенскж плаканжчванія за вѣстникъ не сѣдружены прѣдплатѣтѣ не ся пріемѣтъ.

МАКЕДОНІЯ.

Листъ за Политикж и Книжевность.

Подписка-та на спомоществованія-та става въ Цариградъ при Редактора и издателя на МАКЕДОНІЯ П. Р. Славейкова, при Одунъ-Капіж № 68. А по вѣнъ при отредѣнѣтѣ настоятели, които и отговарятъ за вѣстникъ-тъ. — Статіи и писма за общеполезны работы вмѣстяватъ ся безъ платж, а за частны извѣстія плаща ся по единъ гр за редѣтъ.

На настоятелитѣ ся устжпва по петь па сто отъ цѣнѣтж на спомоществованія-та като сѣбержтъ отъ три спомоществованія на горѣ.

Милость Родолюбивытѣ наши Сѣотвенницы и Сѣнародницы въ Варнж.

...таемый Г. Никола Ангеловъ.

... Иванъ Златевъ

... Добре Ивановъ

... Андрей Д. Астаржіевъ и

... Д. Станчевъ учители благово-подарятъ по едно годишно теченіе „Македоніж“ за петь изъ между около двадесеть села по брѣжіето на Черно море отъ Варнѣ Кюстенджж, които сж населены то съ Българи.

Споменѣтѣтѣ Господа възлагатъ на да назначимъ имената на тѣзи но като ный не познаваемы толдобрѣ дѣ е повече нужно и какъ ся настанятъ могжтъ да принесжтъ добрж ползж, призовавамы Балчишъ Черк. Общинж да покаже и назтѣзи мѣста и да пареди тѣй какъ тѣзи села да си получаватъ вѣстникъ отъ реченѣтѣ Господа въ Варнж или както е по-добрѣ.

Постановленіята и Началствата.

Благосъстояніето на едно мѣсто, на народъ или общество происхожда добрѣтѣ законы и наредбы по които управлява то мѣсто или народъ или ство, а добрѣтѣ законы не състоятъ много постановленія и много-сложны, но въ вардяніето и точното ніе на тѣзи които сж само потрѣбны. ...ка отъ много и мудры постановленія и учрежденія когато тѣ ся не... или когато едностранчево ся исвиватъ. За всичкытѣ народы немогжтъ бѣдѣтъ единаквы уставы и постановленія. Тогазь сж добры едны постано... когато проистичатъ и ся развиотъ обыкновеніята и добрѣтѣ нравы народѣтъ или на обществото за кое... прѣдназначены. Въвежданіето на учрежденія и постановленія мно... прилича на онѣзи растѣнія които ...насятъ отъ чужды страны, и кое... повевватъ и изсъхватъ, защото ...емята нито климатѣтъ е сгоденъ ...ото проращеніе. Постановленія, за ...но и да е, трѣба да бѣдѣтъ съразсъ развиваніето на человѣцытѣ за ...ся правятъ и до колкото е възмосъобразны съ тѣхното природно расвеніе и душевно настроеніе; има ...новленія, които сж доста добры за ...рѣтѣ жители а да не сж добры за ...тѣ.

Каквито и да сж едны постановленія ...могжтъ да ползуватъ онова общес... на което правитѣ сж развращени и ...лошитѣ прави ввѣрлятъ въ неупо...ность высшитѣ законически наред... уничтожаватъ длъжното отъ всичкы ...ніе на законытѣ. И самытѣ най... мудры постановленія нищо не ...ватъ когато сж началницытѣ раз...; когато началницытѣ и тѣхнытѣ ...ли не тачатъ тѣзи постановленія, то... тѣ изгубватъ очарованіето което и... и скоро ся затрѣнятъ. —

Благоустроеніето на едно царство или ...ъ зависи отъ разумностьтж на неговы...алницы и управители, и за това на...ъ трѣба добрѣ да внимава когато е ...говж ржкж да избира началницытѣ ...правото на народѣтъ да избира на...ытѣ си е най-высокото прѣимуще...що може той да има, и гласоподая... на всякой гражданинъ въ това из...ніе трѣба да бѣде най-святото нѣ... за него, защото отъ него зависи не цѣлый народъ и въобще на отечеството. Въ извѣршваніето на тжзи си высокж длъжность, то есть при гласоподаваніето за избираніе на единъ началникъ, гражданинѣтъ не трѣба да гледа на родинство ни на пріятелство, но на истинныйтъ интересъ на народѣтъ и на отечеството. Голѣмо вниманіе трѣба да ся полага, за да не ся провъзвеждатъ на общественны служенія человѣцы льстцы, и да ся не повѣрява на таквызь честьтж на народѣтъ. Този който ся домогва на таквызи почести чрѣзъ ласкателства, любоугодливости и прислямчеванія на едного и на другыго, или съ искабосванія, шарлатанлжцы и интригы е най-недостойныйтъ за тѣхъ, понеже тѣй постжпва той защото не осѣща въ себе си онжзи силж коіжто дава добродѣтельта и достоинството.

Единъ добъръ и достоинъ началникъ а най-вече духовныйтъ трѣба да има точны познанія не само въ и черковнытѣ религіозны работы, но да познава добрѣ и нравственното и умственното развитіе на тѣзь които иска да управлява; прѣобладающійтъ характеръ и качествата на народѣтъ трѣба да му сж добрѣ познаты. По освѣнъ всичко това, добрыйтъ тозь началникъ трѣба да ся украсява отъ добродѣтель и родолюбіе. Само добродѣтелныйтъ и родолюбивыйтъ може да управлява честно и благосовѣстно народнытѣ работы и да защищава както трѣба честьтж на народѣтъ и на отечеството си.

Народный животъ и неговѣтж храниж.

Както единъ чястенъ человѣкъ е обыколенъ отъ вси страны съ грыжи и попеченія и непрестанно тлъскаемъ отъ вълнытѣ на мыслѣтж, става на всичко робъ само и само за улесненіе на кратковрѣмянный си животъ; така сжщо е и за единъ цѣлъ почти народъ. Каквыто срѣдства и закони ся изискватъ за доброто и спокойно проживяваніе на едно какво да е лице; не по-малко е и единъ народъ подложенъ на сжщытѣ законы и условія. Защото ако ся обърнеше най-крайнжтж точкж отъ нашето вниманіе; ако всичкытѣ попеченія человѣчески бѣхж ся подложили само врѣхъ частностьтж; то не бы остало на свѣта народъ, който съ своіжтж цѣлость да даде нѣщо полезно, което да съотвѣтствува на прѣдназначеніето человѣческо т. е. на человѣка, това най-высоко и благородно създаніе Божіе. Съ единж рѣчь всичкый животъ человѣческый тогава бы ся обърнжлъ въ другъ видъ, видъ такъвъ когото съвершенно малкы признаци бы го отличили отъ скотскый.

Но ето, изведнажж *умѣтъ*, този най-дѣятелный и неустрашимъ поборникъ, който е най правж истинж, е доказалъ че частный животъ е нищо, ако не бы сжществувалъ народный, който е най-главната и полезна точка прѣди всичко.— Той е доказалъ, че никое голѣмо и полезно прѣдпріятіе не бы ся зело въ дѣйствіе, ако не бы сжществувалъ народный животъ, — никоя слава и удоволствіе душевно не бы придобылъ человѣкъ, ако той е лишенъ отъ него. Той е доказалъ, че никой другъ двигатель не е съ толкова дѣятелнж силж, чтото да подбуди человѣчеството да ся сили къмъ просвѣщеніе и напрѣдъкъ, да ся впуща въ прѣдпріятія най-опасни, да изслѣдва прѣдмѣты неизвѣстны; колкото животѣтъ народный. И дѣйствително е тѣй. Въ имято за народенъ животъ, какво различно не е произлѣзло? какво съ удивленіе не гледамы? чрѣзъ него всичкото диво ся опитоми и облаголѣпи, влѣзе въ съставъ на человѣческытѣ нужды. Прѣжнитѣ силны и несдаваемы естественны стихіи, чрѣзъ него ся поробихж человѣку и служятъ като вѣрны орудія за испълненіето вещественнытѣ му и нравственны потрѣбы. — Просвѣтенытѣ Европейци въ това точно и истинно мнѣніе на неустрашимый поборникъ, незакжснѣхж отъ да ся въсползуватъ отъ неговытѣ съвѣты. Тѣ скоро скоро ся хванжхж единъ за другы и дадохж съживителнж силж на народный си животъ, отъ когото освѣнъ гдѣто проистеклжтж ползж ся сподѣли на всичкы, но и *той* до каквж стѣпень на славж и могущество достигнж! Но нека оставимъ това за сега и да мѣтнемъ погледъ къмъ нашій народенъ животъ.

...ли ималъ ли животъ? Да. Има животъ, но туку-рѣчи прибледнялъ и тукъ тамъ ся льщенятъ пятна отъ кръвь. Дѣто ще ся каже, че нашій народъ животъ още нѣма; още той е мьртъвъ и че, за да ся съживи както на еднороднытѣ неговы братія, то смы длъжни да ся подчинимъ на сжщытѣ условія тѣхны. Срѣдствата, които Европейцитѣ употрѣбихж за народный си животъ, небѣхж другы, освѣнъ развитіето на народный имъ языкъ, защото народенъ животъ иска наукж, а тя неможяше друго яче да ся вмжкне въ народа имъ, да намѣри добро прибѣжище и да захване добры корени а отъ това и добъръ плодъ, освѣнъ чрѣзъ него. И наистинж твърдѣ добъръ и спасителенъ пжть намѣрихж защото, както сж за тѣлото добрытѣ ястія, тъй и за народа е развитіето на неговый языкъ.

Мы какво правимъ? Какъ ся грыжимъ? Каквы планове начертаваемы и чрѣзъ каквы пжтища ще въдворимъ наукжтж въ народа, за неговый бѣдѣщій животъ и цвѣтуще състояніе? За жалость не знамъ какъ да кажіж, смы ся захванжли тъй, както едноврѣмешнытѣ Американцы що давахж неизчислимо количество благороденъ металлъ на Европейцитѣ за ничтожны лъскавы дрѣболій и играчкы. Нашій духъ ся обърнжлъ все на "а ла европж„. Вмѣсто да дадемъ храниж, а то отрова. Всичкы смы ся заловили и запрѣтнжли да търсимъ питателнж за народа ны храниж въ Европейскытѣ моды и въ изучваніе Европейскы языцы и туку-рѣчи нѣма никой-оя безъ Европейско облѣкло. и ни едно училище, въ което да ся непрѣподава нѣкой отъ Европейскытѣ езыци, ако щжтъ бы ученицитѣ и на Азбукжтж, а матерній ни природенъ языкъ ся захвѣрля и унижава като съвершенно нѣпотрѣбенъ! Ахъ твърдѣ жалостно!

За кой народъ споменува негдѣ въ исторіітж, че ся е подвигнжлъ и развилъ безъ языкъ или чрѣзъ чюждъ языкъ? Нѣ може каза нѣкой че Французскый, Англійскый, Нѣмскый или Елинскый языкъ, като по-обработенъ, трѣбва да ся прѣдпочете отъ Българскый. Ако Французитѣ, Англ. Нѣм. ся гордѣіжтъ съ своитѣ геніалны произведенія, то чрѣзъ тѣхъ да си належимъ ли и языка имъ?

Ако Елинскый языкъ е языкъ на Платона, то Славянскый не е ли языкъ, съ който около 100 миліона уста отъ толкозь вѣкове славятъ и благославятъ Създателя си? Не е ли языкъ който има множество подражаемы прѣимущества като: изразителность, ясность въ изрѣченіята, рѣдкж леснотж въ произведеніе рѣчи и въ съставленіе новы? Не е ли той языкъ, отъ когото многочислены вѣтви сдобихж несмѣтны филологически произведенія и съвѣршенства? Ето що казва единъ Франц. языкословъ за Славенскый языкъ: "Той е языкъ, който по богатството си може ся сравни съ Нѣмскый и Елинскый.„ — Нѣ да положимъ, че Българ. языкъ е не обратенъ и не развитъ, та отъ това е и изложенъ подъ укоръ като дебелъ и непріятенъ на слухъ, то да ся отхвѣрлили? Европейцитѣ ся гордѣіжтъ съ языцитѣ си, а мы не смы ли длъжни да залегнемъ за развитіето на нашій? Като основа за животъ народенъ и за изученіе на Българскы млады ще бѣде всякога Българ. языкъ, защото всяко срѣдство, что заключава въ себе мжчнотіи по-голѣмы отъ положенжтж цѣль, не е ли цѣлж глупость? Ако оцѣняваxмы языцитѣ вмѣсто просвѣщеніето. не щѣхмы ли да за приличамы на человѣкъ богатъ, който незнае да употрѣбява богатството си?

Кой отъ насъ незнае, че прѣди врѣмя Европейцитѣ си учихж по мрьтвый Латинскый языкъ; каквото и грьцитѣ по старый Елинскый языкъ. Но каквы бѣхж въ онова врѣмя тѣхнытѣ учены человѣченца? обыкновенно надути и гордѣливи, а лишени и отъ самый общый разумъ; въ поясытѣ си съ мастилницы по-голѣмы отъ главытѣ имъ, съ мастило повече отколкото имаше въ главжтж имъ мозъкъ, съ чювства захласнжты въ книгы и заобиколены отъ словари; Напротивъ никакъ неможяхж да погледнжтъ въ пьрво образнжтж книгж на естеството, въ коіжто всичката тистина и мждрость ся заключяваше. Просвѣщеніето тогава бѣ ограничено, посѣщаваше само палатытѣ на богатытѣ и на празднытѣ, а чтомъ отвѣрлихж тѣзи языци и начнжхж да ся учіжтъ по собственный си; то веднага Аристократическото испрьво изученіе стана димократическо и стана толкова приблизително, что днесь навѣжда и най сыромашкытѣ колибы.— Не искамъ съ това да отхвѣрлимъ съвсѣмъ просвѣтенытѣ европейскы языци, отъ които можемъ да извлѣчемъ нѣчто полезнж за народа ни, и съ които правимъ търговскы сношенія, да ся учятъ по спорядъ врѣмято: Защото напротивъ, глупаво е да убиваемы и затжпваемы чювството на у-

имято си, и като обстоятелствата го лишатъ отъ училището, да остане съ 2 думы отъ всякый языкъ, който на послѣдъкъ за малко врѣмя и тѣ изчезватъ.

Прочее за да дадемъ потрѣбнжтж храниж на народный животъ, необходима нужда е да ся обработи народный ни языкъ, отъ когото ся очяква бѣдното състояніе, както за единъ чястенъ, тжй и за изнуреный ни отъ чюждъ яремъ языкъ и народъ.

Д—іевъ.

Негово Высочество Ученикътъ и Негово Святѣйшество Учителтъ.

Подъ горнето насловіе мѣстныйтъ грьцкый Сатирическый вѣстникъ „Діогенъ“ обнародва слѣдующійтъ комическый разговоръ върху рѣшаваніето на церковныйтъ въпросъ, който за любопытство на читателитѣ привождамы въ стѣлповетѣ на „Македоніж“.

"Отъ нѣколко седмицы на самъ Великый Везѣрь ся учи Богословіе; учатъ го на тжзь наукж. Да не бы че има славолюбіето да стане Черковенъ Отецъ! Лъжи ся! У насъ вече свѣтця не ся правятъ, нито пакъ ся намѣрваемы въ Римъ. Неговъ профессоръ е Вселенскыйтъ Патріархъ, а уроцытѣ, както и забѣлѣжванія-та отъ страниж на ученика ставатъ чрѣзъ седмичны или періодически писма. Но студентътъ ся вижда твърдѣ тжпоглавъ, защото не разумѣва тънкостьтж на наукжтж; дозволено ли е да бѣде турчинъ до единъ такъвъ степень? докарва учителя си въ отчаяніе и нѣма да научи нищо за въ работж.

Его образецъ отъ запечатанытѣ тѣзи уроцы.

Учитель. Защо казувашь че сжществува Българска Черква?

Ученикъ. Не го казувамъ азъ; казува го владѣтельтъ.

Учит. Владѣтельтъ не прави добрѣ като въвежда новы работы и казува, като исповѣдвашь и ты съ него заедно, нѣщо което Христосъ не е казувалъ.

Учен. И какво е казалъ Христосъ?

Учит. Това пада въ кругътъ на Богословіето; училъ ли си ты тжзь наукж?

Учен. Нито азъ, нито владѣтельтъ смы іж учили; не ни ли научвашь на неіж?

Учит. Ехъ, като искашь, слушай, и внимавай; черквата е нераздѣлна.

Учен. Ще каже че прилича на страниж.

Учит. Не разбърквай мрьсното съсъ священното; прочее черквата е нераздѣлна.

Учен. Католицизмътъ, Протестантизмътъ Православіето. . . . . .

Учит. Млъквай! разбъркваш ересь-тж съ Майката Черква която е не раздѣлна.

Учен. Че кой има на умъ да іж дѣли.

Учит. Пыташь ли мя! хубава работа и тазь; самъ ты искашь да іж раздѣлишь, като казвашь че има и Българска черква и грьцка черква.

Учен. Азъ не сьмь казвалъ таквозь нѣщо; рѣкохъ само че е имало православна черква.

Учит. Какъ? какъ? я го повтори, не сѣставили ты Българскж Екзархыіж?

Учен. Е! Добрѣ! Екзархията черква ли е?

Учит. Пытаніе ли иска, черква е *зера*, споредъ Богословіето и каноническото право.

Учен. Самъ ты, какъ наричаше черквжтж на св. Стефана на Фенерь, прѣди да ся турп Българскыйтъ въпросъ на губеретъ, и прѣзъ врѣмето на неговото траяніе?

Учит. (Съ отчаяніе) мжлчи! всякога все разбъркваш работытѣ, и тъй изгубихъ всичкж надеждж че ще могж да тя научж на нѣщо хубаво.

Учен. Да мя прощаваш; работата ся вижда че ще ся продължи много; това сега колкото за днесь; имамъ си работа. Арменокатолицитѣ искатъ и тѣ да раздѣлятъ единж нераздѣлнж черквж, ще идж да ги въспрж. Сбогомъ; много тя обычамъ.

Учит. Сбогомъ; и азъ тя много почитамъ.

Описанія.

Малгарската каазж.

Малгара (Малградъ.) положенъ на Истокъ, има 960 кжщи отъ които 380 турскы, 300 ерменскы, 216 грьцкы и 64 българскы. Българитѣ сж повече земледѣлцы, броіжтъ 90 нофуза, плащатъ беделъ 2700 а данъкъ 5835. Искатъ да си направятъ Българскж черквж, но грькоманитѣ имъ недаватъ. Училище нематъ.

Малгарската кааза обнема 9 села:

1) *Байраничь* на сѣвероистокъ отъ градътъ 1½ часъ растояніе, има 120 кжщи, брои ну... 285 ... черква ... нѣматъ. Бай-

наричани сѫ пришелци отъ кѫдѣ сръбско, на хлѣбътъ выкатъ *либъ*; тѣзи человѣци ся виждатъ нѣкакъ провлеканести и зели сѫ до изгубватъ языкъ-тъ си като говорятъ повече турски села.

2) *Караджа-агѫ* на югоистокъ отъ градътъ $3^1/_2$ часа разстояніе има 60 кѫщи които броятъ 109 нофузы, черква иматъ, училище нѣматъ. Тѣ сѫ прѣселени отъ Байравичь, но сѫ по-работны и добри з мледѣлцы.

3) *Нишманъ*, близу до Караджа-агѫ, 3 часа далечь отъ градътъ, 80 кѫщи, 140 нофуза, плащатъ за бедель 6155, за данъкъ 17125, и-матъ черква но училище нѣматъ. Селото лежи на единъ Балканъ и близу до него има една голѣма твърдьня (кале). Жителитѣ сѫ чисты Българи повечето вѫглищари (кюмюрджіи), добры пѣснопойци и много гостолюбиви и странноприимни.

4) *Тесіинъ*. 2 часа разстояніе на югъ отъ градътъ — кѫщи 120, — нофузи 250, плащатъ бедель 8650, а данъкъ, 23358. Селото лежи между четыри хридове, жителитѣ сѫ Българи иматъ черква а училище нѣматъ.

5) *Лизгаръ*, лежи единъ часъ на югъ отъ градътъ, състои отъ 40 кѫщи Българ., брои 100 нофузи, плащатъ бедель 3200, данъкъ 8950. Имагъ една черква но училище нѣматъ.

6) *Кадж-кьой*. — Село населено отъ Българи; лежи единъ часъ разстояніе на юго-западъ отъ градътъ; брои 14 кѫщи, нофузи 26, плащатъ бедель 999, данъкъ 1830. Нѣматъ нито черква нито училище.

7) *Еля-гюню*. — Положено два часа растояніе на юго-западъ отъ градътъ и населено исключително отъ Българи, между които ся влѣзли уніяти проповѣдници и освѣнь черква що сѫ сполучили да си съградятъ, повели сѫ повече отъ $^1/_3$ отъ жителитѣ подирѣ си. Това село брои 96 кѫщи отъ които едвамъ 62 сѫ православны; а другытѣ уніяты иматъ черква, едно недоправено училище което искатъ и съвсѣмъ да развалѭтъ поради нѣкои неспоразумѣнія между жителитѣ православны и уніяты.

8) *Догандженкъ*. — Лежаще 3 часа растояніе на западъ отъ градътъ е раздѣлено на три махали, брои 76 кѫщи, 150 нофузи, плащатъ бедель 4444 а данъкъ 12500. Иматъ една черква но сѣдятъ безъ училище.

9) *Арага-гюню* лежи 6 часа далечь отъ градътъ; кѫщи брои 112, нофузи 196, плащатъ за бедель 8920, иматъ една черквѫ, училище нѣматъ. Селото лежи на единъ Балканъ.

Въ тѫзи кааза има много развалины и древни остатки между които и едно мьнастырище дѣто ся намѣрвало единъ камькъ съ чистъ Българскый надписъ, но за тозь нѫть не ни е доставено по подробното му описаніе и съдьржаніето на надписътъ.

По всичкы поменѫты села земя та обработвана дава добрѫ пшеницѫ, ръжь, ечмикъ, едро-просо и дребно, овесъ, уровъ (?) доста сусамъ а по малко и памукъ. Безъ лозя село нѣма.

Дописки на "Македонія."

Одесса Май 2 1870. — Тука утрѣ ще празднуваме тысящолѣтіето на Православнѫтѫ Българскѫ Черквѫ. Службата ще ся извърши отъ Преосвященныйтъ въ Университетскѫтѫ Черквѫ. Послѣ панихидата за смьртьтѫ на Борися, въ залѫтѫ на университета ще ся прочитатъ рѣчи, прилични за праздникътъ.

Тукашното "Българско Настоятелство„ дава отъ себе си обѣдъ на 200 души въ благородното събраніе. За обѣдь-тѫ ще ся говорятъ рѣчи на Българскы и на другы языци. Подробноститѣ на тържеството — до недѣлѭ.

Сливенъ — Нашето читалище си свърши първата година и захвана вторатa. Тасъ-годишныйтъ капиталъ е близо 20 хиляды.

— Тукашныятъ пощенски мюдюренъ Армениятъ, на когото за злоупотрѣбленіята бѣхъ ви писалъ по-напрѣдъ, ся извади отъ службата си и сѫ замѣсти съ единъ Турчинъ, когото прѣпорѫчватъ за способенъ въ това отношеніе.

— Близо при Спасово (Сотиръ), $1^1/_2$ часъ далечь отъ Сливенъ, си откры старыйтъ мънастиръ Св. Петка. На 17 Апр. стана тамо голѣмо тържество, въ което ся намѣриха доста селяни отъ ближнитѣ села. Стѣнитѣ на този мънастиръ, които бѣха съвсѣмъ заровены въ земѭтѫ, сѫ описаны съ разны святіи полуистрити. Зданіето е было почти четвъртито (7-8. Арш.) и имало сводъ поддьржанъ отъ четеры колоны. Колонитѣ, които сѫ опазени до височина $1^1/_2$ аршина, иматъ нѣщо драскано, но почти невразумително, между другото ся намира и дато, но истрито и най сумнително: дато то бѣлѣжи 1116. Ако това дато е вѣрно зданіето ще е старо повече отъ 750 год.*) Въ всѣкой случай, селенытѣ казватъ, че този мънастиръ не ся знаялъ нито отъ прадѣдовитѣ на прадѣдовитѣ имъ.... възобновленіето на мънастирътъ е вече рѣшено.

— Слухове ся раздаватъ че мютесарифинътъ ни, Н. Пр. Джавидъ-Паша открилъ много злоупотрѣбленія направены отъ Айтошкыятъ Каймакаминъ отъ Сѫнджкъ Емини и отъ другы още лица. Ако земѫ точны свѣдѣнія врьхъ този прѣдметъ, обѣщаваме ви ся да ви пиша нѣщо по подробно за другъ пѫть.

— По Воскрьсеніе случи ми ся да мина прѣзъ Желѣзникъ, и да ся запозная съ нѣкой неизвѣстны за мене рабоги. Като безпристрастенъ, ще кажа, че Г-да Желѣзничаны заслужватъ за нарѣдата на Дѣвическото си училище, а не на мѫжкото, което остава много да ся желае. *Читалището* неможиха другаритѣ ми да го видѫтъ, защото, яко и да ходиха четири пѫтя, то бѣше все затворено. Но азъ, като съ сѣка цѣль искахъ да видѫ това заведеніе проводихъ нарочно за *даскалътъ* който былъ опрѣдѣленъ да го дьржи подъ ключь, и който го отвори, и можахъ да го видѫ; можѣхъ да видѫ стаята само, защо вѣстницытѣ не стоели въ читалището но при учительтъ Г-нъ С. В. който си ги прочиталъ въ училището. Г-да учителитѣ въ Желѣзникъ казватъ че читалището было ся затваряло въ дѣлникъ, защото хората были занимани всѣкой единъ въ работитѣ си; въ праздникъ было ся затваряло, защото хората пакъ ходѣли на расходки и пр.

Вый, Г-не редакторе, ако имате въ календарътъ си дни които не сѫ *нито праздницы нито дѣлницы*, кажете гы на читалищницытѣ въ Желѣзникъ за да си отвориѫтъ Читалището прѣзъ тѣхъ дни. И.

Бѣл. *И другы нѣкои пѫтници искахѫ да подтвьрдятъ истытѣ слухове и да поприбавятъ още нѣщичко, но ный като ся допитахмы до человѣцы които по-добрѣ отъ всичкы другы знаѭтъ состояніето на работытѣ въ Желѣзникъ, не само че ни казахѫ че всичко това е лѫжа, но и прибѫрзахѫ да ны увѣрятъ въ противното, което ный отъ сърдце желаемъ да е тъй, и съ припазваніе съобщаваме свѣдѣнія доставены намъ инакъ отъ достопочтенны и достовѣрни лица, като забѣлѣзвамы, че много пѫтя почтенытѣ пѫтници като минуватъ прѣзъ единъ градъ въ малкото врѣме на прѣбываніето си немогѫтъ да узнаѭтъ на вѣрно истинното положеніе на работытѣ, зато е добрѣ и да непрѣсѫждатъ отведнѫжь за едно нѣщо че е тъй или инакъ, понеже могѫтъ да погрѣшатъ и да обидятъ неправедно лица и общины достойны за похвалѫ а не за укоръ.*

Пѫтны бѣлѣжки.

МЕКИШЬ село между Свищовъ и Търново, намѣрихъ попа на име Х. Никола въ церковѫ на Велик. Четвьрт. съ зети му даскала като най-безчестно ся отнасяха къмъ младія Свещ. Н. Христа, по причина че е по-ученъ и по-даровитъ и пр. Съвсѣмъ не вреденъ дъртіятъ тойзи попъ, хората плачатъ отъ него, а той гы само кълне, Пази Боже! Търново хичь не ще да знае за таквизи лошавини по вънъ между народа.

ГОРНЯ ОРѢХОВИЦА училищата (главнытѣ) сѫ затворены, единъ добъръ бой си дрьпнаха Оряховченитѣ у конака, по чорбаджійскы тарафи—несогласія за чорбаджійтѣ.

ЛѢСКОВЕЦЪ двѣтѣ училища отъ ланѣ затворены, едното сега затвориха, а и другото—Кондювското бѣше и то на затваряніе защото единъ двама искатъ учитель да знае и языцы, а сегашнія да извадятъ че нѣматъ толкозь пары.

ТЬРНОВО много ми ареса. Бѣхъ на прѣдставленіето и плакахъ отъ жалость като гледахъ че малцина не плакаха.

СВИЩОВЪ учителитѣ средньо ми ся допадниха у училището не ходихъ. (чудно! а дѣ не сѫ ся допаднѫли на нашыйтъ дописникъ учителитѣ като не е ходилъ въ училището? Р.)

РУСЧУКЪ стояхъ нѣколко дена; на Гьоргевденъ новый Економъ О. П. Арнаудовъ каза много добро слово врьху въспитаніето на двата пола. Учителитѣ много добри, бѣхъ на прѣданіето на Г. Д. Енчева и много ми ся ареса. Друго не твърдѣ. Младитѣ много по-долны отъ Търновскытѣ.

Казанлѫкъ — Една колкото дълга толкозь и неразбрана дописка отъ този градъ ся сили ужь нѣщо си да ни расправи за нѣкаквы си критикы врьху нѣкои надгробны слова. Молимъ дописника си да ни отмѣни отъ обнародваніето на тѫзи допискѫ, защото листътъ ни не обича да ся занимава съ богословскы прѣпирны.

— Една часть отъ писмото противу Г-на Крьстевича, за което бѣхмы поменѫли нѣщо въ 44-й брой на листътъ си ся появи въ достопочтенныйтъ листъ на *Турціѭ*. Ный ще почакамы да ся свърши това писмо и тогазь да кажемъ нѣщо повечко за него, а сега ще поменемъ само пѫтемъ нѣщо, и то не въ защитѫ на честьтѫ на Г-на Крьстевича, тъй грубо нападнѫтъ, защото, Слава Богу, честьта на достойныйтъ тойзи нашь съотечественникъ не ся нуждае въ никаквѫ защитѫ, но по вѣстникарскѫ нашѫ длъжность да пообсѫждамъ едно таквозь появеніе въ печатътъ, каквото е реченното писмо до Редакціѭтѫ на *Турціѭ*.

И най първо що е то, за писмо? Ный совѣстно можемъ да кажемъ, че не е друго освѣнь наборъ на фрази пусты и псувнически. Писмописецътъ говори, наистинѫ, и много говори, но що казва? Иска ли той да осѫди неумѣстны нѣкои постѫпкы на Съвѣтътъ и Синодътъ и да погади членоветѣ на двѣтѣ тѫзи отдѣленія за не бързаніето колкото по-скоро да искаратъ възложенното на тѣхъ дѣло? твърдѣ хубаво, но защо ся улавя лично о Г-на Крьстевича? или е той отговоренъ за всичкы?

Ако писмописецътъ не сподѣля възрѣніята и мнѣніята на г-ни Крьстовича въ нарежданіето на уставътъ, това дава ли му право да го заподозрява като не почтенъ, неродолюбивъ и даже едвали не като прѣдатель? И не е ли по право да обсѫжда той сѫщытѣ възрѣнія и мнѣнія, а не да бьбри за онова което нѣма никакво сношеніе съ самѫтѫ работѫ? Такъвъ начинъ на обсѫжданіе не дава ли право на сѫщый-го? И такъвъ ли е самъ писмописецътъ като той несподѣля мнѣніето на г-на Крьстовича и на всичкы другы които сѫ на неговото мнѣніе? Мнѣніето на г-на Крьстовича върху нарежданіето на уставътъ несподѣлятъ и много другы, както и ный въ нѣкои точкы, но какъ можемъ по това да заключаваме или ный за него или той за насъ че не сме искренни и че не заслужваме довѣріето на народътъ?

И кои сѫ доводытѣ по които писмописецътъ прави таквызь неблагопріятны заключенія за Г-на Крьстевича и го намѣрва достоинъ за публично заподозрѣніе? Не тѣзи ли? Че той былъ въспитанникъ на Стефанакы бея Богориди, че былъ членъ отъ народныйтъ Съвѣтъ на грьцкѫтѫ патріархыѭ, че до вчера ся былъ водилъ съ гьрцытѣ, че въспитаніето му не было Котленско но грьцко, че живѣлъ непрѣстанно съ гьрцытѣ и всякога былъ съ тѣхъ, и че защото, както можѣлъ да разбере, разбирателныйтъ писмописецъ, той былъ далечь отъ да има истинныйтѣ познанія на наукѫтѫ и опытъть (блазѣ на разбираніето на г-на писмописеца) и той не може да го пріеме за единъ мѫжь наистинѫ ученъ и кадѫренъ да уреди нашѫтѫ Екзархыѭ. *Маханы* и недостаткы, както виждамы сума, споредъ които Г-нъ Крьстевичь, по мнѣніето на писмописеца, не е достоинъ за довѣріето въ нашитѣ народны работы! И наистинѫ, да бѫде единъ человѣкъ въспитанникъ на Ст. бея Богориди и членъ на народныйтъ Съвѣтъ на грьцкѫтѫ патріархыѭ, това малъкъ грѣхъ ли е? Да не обуй царвулытѣ, да не наложи голѣмѫтѫ онѫзи гуглѫ и да не зарѣже Цариградъ та да отиде въ Доброджѫ да пасе овцетѣ но да живѣе въ Цариградъ съ гьрцытѣ и да ся води съ тѣхъ, това малъкъ грѣхъ ли е?

Но ный оставямы да подтвьрдятъ осѫдѫтѫ на Г-писмописеца тѫзи които като него иматъ тьнко чувство въ распознаваніе на тежкытѣ грѣхове, а намъ да позволятъ да имъ прѣдложимъ едно пытаніе относително до другытѣ навады врьзъ Г-на Крьстевича. Какво е въспитаніето на тогозь който е писалъ грубытѣ онѫзи редове въ поменуваното писмо? вѣроятно че Котленско неще да е, ако сѫдимъ по претенціитѣ му на знанія, а ще да е нѣщо по высоко, и въ такъвъ случай ако то е въикашно, ще да е или Френско, или Нѣмско или Руско или друго какво да е но не Българско, ако ли е вѫтрѣшно, то ще да е или Бебешко, което споредъ заключеніята на Г. писмописеца трѣба да ся зема за чуждо или католишко или протестанско, ако ли не е едно отъ тѣхъ то безъ друго ще да е грьцко и даже може да е и чисто фенерско но Българско не може да е, защото таквозь въспитаніе съ каквото иска да ся посочи Г-писмописецъ Българско не е имало а слѣдователно и неговото въспитаніе не е Българско а чуждо; но тогазь защо едно чуждо въспитаніе у Г. Крьстевича да е лишено отъ добры качества, а истото у единого не Крьстовича да е надарено съ всичкы прѣимущества?

Друго; ако г-нъ Крьстовичь е далечь отъ истинныйтѣ познанія, и слѣдователно не ученъ и не кадѫренъ за тѫзь работѫ, за нареждание на уставъ, то кой е по-ученыйтъ по-кадѫрныйтъ, и по-достойныйтъ измежду насъ? Еда е г-нъ Писмописецъ? Тъй ся разбира. Но кои ли сѫ плодоветѣ на неговото ученіе по които трѣба да направимъ и ный своето заключеніе за неговото достоинство? Не обыча ли почтенныйтъ той г-нъ скрышко да ни гы посочи нѣкакъ? Най послѣ ный пытамы, кой отъ нашитѣ учены и тукъ и повънъ има да е написалъ до сега нѣщо повече и по-дѣлно отъ това което е г-нъ Крьстовичь написалъ?

Ный виждамы че при всичкытѣ усилія на Писмописеца да дадо на памфлетътъ си противу г-на Крьстовича единъ благословиѭ и поблагороднѫ причинѫ, че защищава ужь народното дѣло, то пакъ не е можѣлъ да потули съвършенно главнытѣ двигатели на мрьснытѣ си този подвигъ. Въ писмото ся забѣлѣжва че на Писмописеца най-много му вадятъ очитѣ двѣ нѣща, първо защо да хвалятъ господина Крьстевича за ученіето му, и защо да мыслятъ че той ся радва на пріятелството на Великый Везирь. Тая пусти завистъ е ображила потайныйтъ писмописецъ противу г-на Крьстевича, а „завистъ не вѣсть почитати полезная.“ Ако ли то не е тогазь безъ сумнѣніе ще да е капризна-та онази у него прихотица да прѣдстави роліѭтѫ на палето, което лаяла на слонътъ за това само, за да му кажѫтъ врьстницы тѣ и дружината му, "вижь ты бей нашытъ мьникъ и на слона лае„. Дребно; сѫщинско палешко честолюбіе!

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

Франца.

Работытѣ въ Францѫ ся виждатъ все пакъ тъй още не умирены. Открытото съзаклятіе, бунтовнытѣ демонстраціи що ся появихѫ слѣдуватъ да привличатъ вниманіето на духоветѣ и даватъ поводъ за страхуванія и беспокойствія на онѫзи които обычатъ мирътъ и редътъ. Французското правителство осѣща серіозното си положеніе и не прѣстава да дѣйствува бързо и строго противу онѫзи които всякакъ ся мѫчатъ да увлекѫтъ Французскыйтъ народъ въ революціѭ. По-новытѣ телеграмы отъ Парижъ извѣстяватъ новы излавянія и заграванія на лица, които носяли оружіе. Но слѣдъ това за два дни никаквы другы слухове не послѣдовали въ Парижъ споредъ както

Германія.

Прѣдводителитѣ на голѣмѫтѫ пат[illegible] Партіѭ отъ Южнѫ Германіѭ, нера[illegible] добрѣ къмъ Пруссіѭ, гласѣли да на[illegible] подражаніе на Францѫ едно всеобщо[illegible] даяніе, да поканятъ сирѣчь жителитѣ [illegible] манскытѣ Държавы, които принадлежа[illegible] нѫзи странѫ, за да искажѫтъ свобо[illegible] щеніето или съизволяваніето си да [illegible] единѫ Конфедераціѭ съвършенно от[illegible] Сѣверѫ Германіѭ.

Руссія.

Австрійскытѣ вѣстници обнарод[illegible] тены нѣкои извѣтія отъ источныйтѣ [illegible] Каспійского море (дѣто както ся зна[illegible] то правителство прѣди малко състав[illegible] и търговскѫ колоніѭ за ново възбу[illegible] племето наричано *Кыргызи*, което [illegible] тѣзи вѣстници, обсадило въздигнѫта [illegible] твърдиніѭ, завладѣло едно казашко [illegible] Противу тѣзи бунтовници ся испрат[illegible] на сила отъ Русскѫтѫ войскѫ що е [illegible] Отъ Бомбай (въ Индіѭ) телеграфира[illegible] войскы отивали къмъ Хывѫ.

Египетъ.

Турція заема отъ *Ню-Іоркъ Хе*[illegible] дующытѣ свѣдѣнія:

Види ся че Египетскыйтъ Под[illegible] свьршилъ още подвизытѣ си да куп[illegible] жія въ тѫзи странѫ и че слѣдовател[illegible] дътъ на едно споречкуваніе между [illegible] человѣкъ“ и неговътъ непокоренъ [illegible] ся е изгубилъ съвсѣмъ. Извѣстя[illegible] Бенъ Битлеръ прѣдставилъ прѣди [illegible] ме на министерството на войнѫтѫ [illegible] тинъ на Кедивътъ, който желаялъ [illegible] нѣкои артилерійскы оружія на правит[illegible] които ся намирали депозито въ той[illegible] Дало са на реченныйтъ агентинъ по[illegible] да испыта едно количество оружія, [illegible] ся че е ставало едно споразумѣніе [illegible] то Г. Самъ е принесълъ на прѣдсе[illegible] Кедивътъ едно голѣмо количество [illegible] припасы. Слуховетѣ за единѫ нова [illegible] между Султана и Подкраля неоскудѣ[illegible]

Увѣряватъ, говори *Левантъ Хера*[illegible] числото на оружіята ся намирали [illegible] твърдѣ голѣмъ діяметръ.

— Новы войскы ся пратили мина[illegible]ница въ недѣлѭ и понедѣлникъ за [illegible] допълненіе на съставеныйтъ тамо, ка[illegible] стихмы, Императорскый воененъ ста[illegible]

— Прѣди малко *Меморіялъ Дим*[illegible] бѣше писалъ нѣщо въ което очерта[illegible] цкыйтъ посланникъ А. Рангави като [illegible] Руссіѭ въ рѣшеніето на българскый [illegible] Сега гледамы че истото почти пом[illegible] донскыйтъ *Интернационалъ*, [illegible] каже, че Руссія има деама прѣдста[illegible] Цариградъ; Генерала Игнатіева [illegible] Г. Рангави *полузваниченъ неинъ посл*[illegible] че този послѣдніятъ былъ наставенъ [illegible] Горчаксва да уничтожи примирителни[illegible] нія на Али Паша за рѣшеніето на Б[illegible] въпросъ.

— Между гьрцытѣ тука ся говор[illegible] рително даже че святѣйшійтъ русски[illegible] не одобрявалъ никакъ рѣшеніето на Б[illegible] въпросъ потозь начинъ, както [illegible] ферманътъ.

— Поради непристигваніето на [illegible] прѣдставителитѣ изъ областитѣ, отв[illegible] грьцкото народно събраніе въ пат[illegible] ся отложило за по-подирь.

— Минѫлѫтѫ сѫботѫ Г. Г. посл[illegible] Французскый Англійскый и Прусскый [illegible] на В. Портѫ и единъ по другы имаха [illegible] воръ съ Н. В. Али Паша.

ИЗВѢСТІЯ.

— Единъ познатъ моминъ, който [illegible] телствовалъ три год. на една обш[illegible] прѣдавалъ въ класическото учили[illegible] денъ още съ доволно познаніе отъ ф[illegible] и Турск. языцы, и съ примѣрно пов[illegible] то желае да продѣлжи и свьрши [illegible] ный курсъ въ едно училище, мо[illegible] благодѣтелно лице или община [illegible] дьржи съсъ свои разноскы. Прочее [illegible] имало такова лице или община, у[illegible] най-учтиво да побърза да ся отнес[illegible] дакціѭтѫ на Вѣст. "Македонія„ за [illegible] бро споразумѣніе; и то най-кас[illegible] Юніія. 1870 Май 1.

— Отъ страна на Видинската [illegible] коммисія са извѣстява, чи имаме [illegible] единъ класическы учитель, който м[illegible] ги-тѣ науки, да знае единъ отъ я[illegible] Френски, или Нѣмски,; ако ли знае [illegible] още по добрѣ. — Такѣвзи учитель, [illegible] лае да захване учителско мѣсто [illegible] ни, нѣка ся отнесе до поменатѣтѣ [illegible] за споразумѣніе. Училищна Ко[illegible] Видинъ, 30 Априлъ, 1870.

Г-нъ А. Бѣляевъ учитель, който е [illegible] Университета Физико-Математическыйтъ [illegible] който е въ състояніе да преподава елемент[illegible] мназическый курсъ, търси мѣсто да заеме учит[illegible] жность; за това която община ся нуждае от [illegible] педагогъ, нека ся адресува до сѫщій въ [illegible] споразумѣніе на заплатѫтѫ.

—Българската община въ Балчикъ търси [illegible] и пѣвецъ който бы прѣслъ на себе си тѫзи [illegible] сти нека ся отнесе до нея за споразумѣніе.